En pdf-artikel fra www.salmedatabasen.dk

Taizé – stedet bag sangene

- Historien, sangene, hverdagen

Af Inge Marie Kirketerp Hansen

Publiceret i maj 2020

SALME DATA BASEN

Taizé – stedet bag sangene

Historien, sangene, hverdagen

Af Inge Marie Kirketerp Hansen

Taizé er navnet på en lille landsby i det sydfranske Bourgogne-distrikt. Her ligger et økumenisk klosterfællesskab, der hver uge byder hundreder – ofte tusindevis af særligt unge fra hele verden velkommen til en uges samtale, bøn og enkel levevis.

Det hele begyndte i 1940, da Broder Roger som 25-årig forlod sit fædreland Schweizfor på cykel at tage til Frankrig, hvor hans mor kom fra, og bosætte sig der. I mange år havde han været syg med tuberkulose, og gennem den lange rekreation havde et kald til at skabe et fællesskab modnet sig i ham. Han fandt til Taizé, der blot var en landsby med enkelte huse og en gammel middelalderkirke, og i løbet af krigsårene voksede et broderskab frem.

Taizé lå meget tæt på demarkationslinjen, som delte Frankrig i to, og under anden verdenskrig blev Taizé skjulested for mange mennesker på flugt. Venner fra Lyon begyndte at give adressen i Taizé til folk, som havde brug for et sikkert sted at være. Det var dog ikke en hel ufarlig aktivitet, og i efteråret 1942 blev Broder Roger advaret om, at deres aktiviteter var blevet opdaget, og at alle skulle forlade huset med det samme. Broder Roger rejste derfor til Genève, hvor han boede indtil krigens afslutning. I 1949 aflagde de første brødre livstidsløftet, og fællesskabet var nu virkelighed.

I 1960'erne begyndte Taizé så at åbne op for, at unge fra hele verden kunne få lov til at komme til Taizé og være en del af fællesskabet og livet dér i en uges tid. Tallet voksede støt, og de unge kom fra alle kontinenter, havde meget forskellig kirkelig baggrund og talte selvfølgelig ikke samme sprog. Derfor kontaktede brødrene organist og komponist Jacques Berthier, som før havde skrevet sange til

Taizé-fællesskabet. Denne gang skulle det være sange, som man hurtigt kunne lære, som inviterede til bøn og eftertanke, og som teologisk kunne være samlende for de mange unge mennesker med forskellige baggrund. I dag er Berthiers sange nogle af de mest kendte og elskede Taizé-sange.

Fællesskabet brugte i begyndelsen den lokale middelalderkirke til de tre daglige bønner, men som antallet af unge pilgrimme, som de besøgene kaldes, steg, voksede behovet for en større kirke. Man byggede så klosterfællesskabets egen kirke, der mest af alt ligner en hangar, og som blev bygget til at kunne rumme 1000 mennesker. Da broder Roger så ind i den, sagde han: ”Den får vi aldrig fyldt op!”. Siden da er der blevet bygget til kirken flere gange, og der kan i dag sidde små 8000 inde i kirken, hvilket der blandt andet er brug for hvert år i påsken.

For klostre generelt gælder det, at man laver en bevægelse væk fra verden og ind i klostret, men for Taizé-fællesskabet er det omvendt. Der inviteres man ind i klostret og sendes så ud i verden, hjem til eget liv og hverdag, for dér at bringe det

med, man har fået i Taizé. Der er nogle unge, der bor i Taizé som frivillige hjælpere over noget måneder (de såkaldt ”permanents”), men langt de fleste bor kun i Taizé i en uge.

I dag består fællesskabet i Taizé af over hundrede brødre, katolikker men også lutheranere, anglikanere og med andre forskellige protestantiske baggrunde, og de kommer fra mere end tredive lande. Fællesskabet er en "lignelse om fællesskab", som ønsker at udleve et tegn på forsoning mellem splittede kristne og mennesker generelt.

Brødrene tager ikke imod gaver, heller ikke arv, men lever udelukkende af, hvad de tjener gennem deres arbejde. Hvis en af dem arver noget, gives det til de fattige.

Nogle af brødrene lever i fattige områder i verden, for at være vidner om fred hos de mennesker, som lider. Disse små grupper af brødre i Asien, Afrika og

Sydamerika lever blandt de meget fattige, gadebørnene, de fængslede. Resten af brødrene bor i Taizé.

Broder Roger vedblev at være Taizés prior, indtil han den 16. august 2005, 90 år gammel, blev dræbt midt under aftenbønnen. Ugen efter kom kirkelederes fra hele verden for at tage afsked. Siden da har den tyske bror Alois, som bror Roger valgte som sin efterfølger for mange år siden, været fællesskabets prior.

Pilgrimsrejse

Som pilgrim i Taizé deltager man i de tre daglige bønner. Morgen, middag og aften kalder kirkens klokker til bøn – tre kortere gudstjenester, der har hvert sit særpræg. Ved morgenbønnen er der mulighed for at deltage i nadver. Det er katolsk indviet nadver, men som det eneste sted i verden har Taizé af den katolske kirke fået lov til også at invitere alle andre med ved nadveren. (Men kan dog også modtage luthersk nadver. Det sker i det lille kapel under kirken kl. 7.00 hver morgen).

Middagsbønnen er dagens korteste, og aftenbønnen skiller sig ud ved aldrig at ende! På et tidspunkt efter de første 35 minutters tid forlader en del af brødrene kirken, men sangen vil fortsætte indtil kirken er tom, og det kan sagtens først ske et godt stykke tid hen på natten eller overhovedet ikke. Man må ikke sove i kirken, men der er altid tændt lys, lagt sangbøger frem, så sangen og bønnen kan fortsætte hele natten.

Hver bøn består af sange, læsninger og stilhed, men det kan der læses mere om i artiklen om netop Taizé-bønnerne.

Hver søndag er en påskedag, og hver uge er en påskeuge. Derfor er fredag selvfølgelig en langfredag, og hver fredag i Taizé er der ”bøn om korset”. Det foregår ved fredagens aftenbøn, hvor to brødre bærer kirkens store kors ned og

læger på nogle mursten. Der er det så muligt at komme frem og knæle rundt om korset. Mange bøjer sig forover og lægger panden på korset for på den måde at lægge deres bekymringer, deres bønner, synd eller skam ved korset.

Lørdag aften – påskenat – lader man så lyset fra påskemorgen og håbet ved Kristi død og opstandelse blive fejret. Ved kirkens indgang har alle fået udleveret et lille lys, og under aftenbønnen vil en så tænde sit lys ved det store opstandelseslys forrest i kirken, to vil tænde deres lys ved det lille lys, og under sang vil lyset så brede sig rundt i kirken. En meget stemningsfuld oplevelser og en stærk understregning af den måde hvorpå evangeliet spreder sig ud i verden og bringer lys og trøst. Det er ikke tilladt at tage billeder eller filme i kirken, men man kan alligevel se en lille optagelse af lørdag aften her: https://www.youtube.com/watch?v=mCsYdyAg__Q

Ud over de tre daglige bønner er bibelrefleksioner, hvor brødrene underviser, samtalegrupper og praktiske gøremål en fast bestanddel af dagene i Taizé, og

netop samtaler og møder på tværs af landegrænser og kirkelig baggrund er en hel central del af det at besøge Taizé.

Igennem de sidste mange år er der hver efterårsferie rejst en gruppe danskere til Taizé. Dette sker ofte som et samarbejde mellem KFUK & KFUK og andre folkekirkelige, økumeniske foreninger og danske frikirker.

Taizé ønsker at være et tilbud og fællesskab særligt til unge mennesker op til 30 år, men hvert år er der udvalgte uger, hvor også større grupper af voksne over 30 år samles.

Ønsker du at holde dig opdateret om Taizé-aktiviteter i Danmark og rejser til Taizé, kan du blive del af gruppen "Taizé-netværk Danmark" på facebook.

Ønsker du et glimt af livet i Taizé, kan du se her:
https://www.youtube.com/watch?v=ElqXwBciy3A